Klachtencommissie Wvggz/Wzd
handelend als Klachtencommissie Wvggz

Klachtnummer: KC.Wvggz - 21.04

Partijen:
A, verblijvende CTP Veldzicht-afdeling West 8,
bijgestaan door B, patiënten vertrouwenspersoon,
hierna te noemen 'Klager',

tegen

Stichting Benefit Veldzicht, gevestigd en kantoorhoudend te Balkbrug
hierna te noemen "CTP Veldzicht" of "Verweerder"

1. Inleiding
De Klachtencommissie Wvggz/Wzd is opgericht en wordt in stand gehouden door stichting Klachtencommissie Wvggz/Wzd. Uit de leden van Klachtencommissie Wvggz/Wzd wordt afhankelijk van de aard van de klacht een Klachtencommissie Wvggz of een Klachtencommissie Wzd gevormd.

CTP Veldzicht is als zorgaanbieder aangesloten bij de Klachtencommissie Wvggz/Wzd. De klacht betreft een Wvggz-klacht en wordt behandeld door de Klachtencommissie Wvggz, hierna ook te noemen "de Commissie".

De Klachtencommissie Wvggz bestaat uit:
(…)
Op de behandeling van de klacht is de Wet Verplichte GGZ (Wvggz) van toepassing, alsmede het Reglement Klachtencommissie Wvggz.

2. De procedure
Klager heeft een klacht ingediend over het toepassen van verplichte zorg. De klacht is op donderdag 9 december 2021 om 11:49 uur ontvangen. Op grond van art. 10:5 lid 3 Wvvgz dient de Commissie uitspraak te doen binnen vier weken na ontvangst van de klacht, derhalve uiterlijk op woensdag 5 januari 2022.

Op 4 januari 2022 heeft een hoorzitting plaatsgevonden via een video verbinding. Hierbij waren aanwezig:
- Van de zijde van Klager:
  Klager in persoon en B, patiënten vertrouwenspersoon
- Van de zijde van Verweerder:
  C (arts), D (directiesecretaris en jurist) , E (assistent-hoofd behandeling) en F. (assistent-hoofd behandeling)
- Leden van de Commissie en G (ambtelijk secretaris)

Chronologisch verloop van de procedure:

9 december 2021	ontvangst klacht.
10 december 2021	ontvangstbevestiging aan klager.
10 december 2021	stukken aan Verweerder (reactie binnen 5 werkdagen),

	verzoek aan Verweerder om overleggen van enkele stukken.
15 december 2021	ontvangst verweerschrift en stukken (kopie aan Klager).
17 december 2021	uitnodiging hoorzitting
4 januari 2022	hoorzitting
5 januari 2022	uitspraak Commissie, aan partijen verzonden.

3. Juridische status / situatie

Klager verblijft op verwijzing van GGZinGeest Haarlem met ingang van 7 juli 2021 op afdeling West 7/8 van CTP Veldzicht.

Bij beschikking van 31 mei 2021 is ten aanzien van Klager door de Rechtbank Amsterdam Haarlem ten aanzien van Klager een zorgmachtiging verleend voor de duur tot 31 mei 2022, ter zake de in de beschikking vermelde vormen van verplichte zorg.

Op vrijdagmiddag 26 november 2021 is aan Klager verplichte zorg verleend in de vorm ‘beperken van de bewegingsvrijheid’ en “insluiten”. De insluiting in een Extra Beveiligde Kamer (EBK) heeft drie dagen geduurd, tot en met 28 november 2021.

4. Standpunt Klager

De aan de Commissie voorgelegde klacht heeft betrekking op de beslissing tot en de uitvoering van verplichte zorg ex art. 3:2 lid 2 Wvggz en bestaat uit de navolgende klachtonderdelen:

1. de beslissing tot het verlenen van de verplichte zorg.
2. de uitvoering van de verplichte zorg.

Klager verzoekt om toekenning van een schadevergoeding.

Onderstaand zijn de standpunten van Klager, voor zover relevant voor de beoordeling, kort samengevat weergegeven.

1. de beslissing tot het verlenen van de verplichte zorg

Klager stelt dat hij geen brief heeft ontvangen ex art. 8:9 Wvggz waarin de reden voor separatie wordt uitgelegd en waarin wordt verteld wat zijn rechten zijn.

Door B, patiënten vertrouwenspersoon, is ter hoorzitting in aanvulling hierop nog gesteld: Klager is op vrijdagmiddag 26 november ingesloten/gesepareerd in de EBK. Aan deze beslissing ging een incident met een van de medewerkers vooraf. Dit incident is volgens klager niet aan hem toe te rekenen. Hij stelt daarom dat het besluit om hem in de extra beveiligde kamer (EBK) te plaatsen onterecht is.

2. De uitvoering van de verplichte zorg

Klager stelt dat er zaken zijn misgegaan bij de uitvoering, te weten:

- Klager is op zijn hoofd geslagen;
- Klager is in zijn teen geknepen;
- Klager heeft zijn pols geblesseerd;
- Het heeft te lang geduurd voordat Klager een coolpack kreeg voor zijn pols.

Op donderdag 25 november werd aan klager verteld dat hij de volgende dag buiten in de tuin zou moeten werken. Eerder was aan hem verteld dat hij daar niet aan mee zou

hoeven doen en hij was dan ook verrast door dit nieuws. Bovendien achtte hij zich niet in staat om buiten werkzaamheden te verrichten, aangezien hij een paar dagen eerder een behandeling had ondergaan i.v.m. twee ingegroeide teennagels.

Toen Klager vrijdag 26 november aangaf niet in de tuin te kunnen werken ontstond een meningsverschil met een van de sociotherapeuten en werd hij naar zijn kamer gestuurd. Hij liep naar binnen en trok de buitendeur van de afdeling achter zich dicht. De sociotherapeut kwam achter hem aan en wilde de deur open maken. Omdat Klager erg boos en geschrokken was, sloeg hij op zijn vingers. Hierop werd hij door de sociotherapeut op zijn hoofd geslagen, waardoor zijn bril is beschadigd. Vervolgens werd Klager hardhandig en onder dwang gesepareerd. Hierbij heeft hij zijn pols bezeerd/gekneusd. Ook werd er in zijn teen geknepen. Klager heeft gevraagd om een coolpack voor zijn pols. Vanwege zijn hemofilie moet hij van het AMC binnen vijf á tien minuten koelen als hij zich heeft gestoten Hij kreeg pas twee uur nadat hij daarom had verzocht een coolpack.

- Schadevergoeding -
Klager is van mening dat hij schade heeft geleden en verzoekt schadevergoeding toe te kennen ter hoogte van een bedrag van € 150,--, dan wel een hoger bedrag indien de Commissie van mening is dat een billijke schadevergoeding uit komt op een hoger bedrag.

Het bedrag van € 150,--, is door B als volgt onderbouwd:
- De beslissing tot het verlenen van verplichte zorg (ex. art. 8:9 Wvggz) is niet op schrift gesteld / niet aan klager verstrekt. Schade: € 100,--.
- De materiële schade, als gevolg van het norm overtredend handelen (schade aan bril) wordt begroot op € 50,--.

4. Standpunt Verweerder

Onderstaand zijn de standpunten van Verweerder, voor zover relevant voor de beoordeling, weergegeven.

1. de beslissing tot het verlenen van de verplichte zorg

Tijdens het incident is er gehandeld op basis van de beslissing verplichte zorg ex art. 8.9 lid 1 en 2 Wvggz. De verplichte vormen van zorg ‘beperken van de bewegingsvrijheid’ en ‘insluiten’ zijn hierin opgenomen.

Na separatie volgt geen aparte brief. Indien er sprake is van fysieke agressie kan het noodzakelijk zijn dat er fysieke dan wel mechanische fixatie plaatsvindt. Tijdens het incident was er sprake van fysieke agressie, waarbij klager een sociotherapeut op zijn hand heeft geslagen en met beide vuisten in het gezicht heeft proberen te slaan. Hierdoor was fysieke fixatie noodzakelijk. Klager toonde veel verzet waarna een EBK-plaatsing nodig is geweest. Het is mogelijk dat klager hier hinder van heeft ondervonden. Echter, gezien het verzet van klager, is het ingrijpen proportioneel geweest.

Na het incident is hij door de afdelingsarts en psychiater bezocht in de EBK. Inhoudelijk was er geen gesprek mogelijk. De afdelingsarts heeft samen met de sociotherapie een deseparatieplan opgesteld. Op 28 november jl. is de EBK plaatsing opgeheven en is Klager teruggeplaatst naar zijn eigen kamer.

Samengevat was de ingezette verplichte zorg doelmatig en subsidiair.

2. De uitvoering van de verplichte zorg

Op 26 november jl. heeft er een incident plaatsgevonden.
In het dagprogramma van Klager is dagbesteding opgenomen. Indien hij niet in staat is om het dagprogramma te volgen, blijft klager op zijn kamer. Klager gaf aan niet in staat te zijn om zijn programma te volgen waarna hij is geattendeerd op de eerder gemaakte afspraken.

Klager is naar binnen gelopen waarbij gevraagd werd om de deur open te houden. Klager gooide op dit verzoek de deur dicht, draaide zich om en sloeg op de hand van de sociotherapeut. Vervolgens probeerde Klager met beide vuisten in het gezicht van de sociotherapeut te slaan. Klager is hierop gefixeerd waarbij hij veel verzet toonde waardoor er alarm werd gemaakt. Klager bleef zich verzetten en wilde niet meewerken aan overplaatsing naar de Extra Beveiligde Kamer (EBK). Klager is gevraagd zelf mee te lopen naar de EBK, dit heeft hij geweigerd. Uiteindelijk is Klager overgebracht naar de EBK.

Uit voorzorg is de ambulance gebeld voor het geval er directe actie nodig zou zijn vanwege zijn Hemofilie. In de EBK is klager door het ambulancepersoneel en de Medische Dienst van CTP Veldzicht onderzocht in verband met zijn Hemofilie. Klager liet zich in eerste instantie niet controleren. Er werd geprobeerd klager te motiveren hem te laten controleren op blauwe plekken maar klager bleef weigeren. Het enige wat klager toeliet, was het opnieuw verbinden van zijn grote tenen. Er is contact opgenomen met het AMC. Het AMC gaf aan dat, doordat klager diezelfde ochtend een stollingsinjectie had gehad, er geen reden was voor verdere interventies. De dag er na is klager verder gecontroleerd door de Medische Dienst.

6. Beoordeling

De Commissie heeft kennisgenomen van de door Partijen overgelegde stukken en hetgeen door Partijen mondeling naar voren is gebracht ter hoorzitting.

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

De commissie beoordeelt in de eerste plaats of zij bevoegd is om de klacht te beoordelen en of de klacht ontvankelijk is.

- Verweerder is aangesloten bij de Klachtencommissie Wvggz/Wzd.
- Op grond van artikel 10.3 van de Wvggz kan een klacht worden ingediend over de nakoming van een verplichting of een beslissing op grond van de in dat artikel opgenomen bepalingen. De klacht is hier tegen gericht.

De Commissie acht zich bevoegd om over de klacht te oordelen en acht Klager in zijn klacht ontvankelijk.

Beoordeling – algemeen
De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen ingenomen standpunten en de door haar overgelegde stukken, alsmede van hetgeen door partijen ter hoorzitting naar voren is gebracht. Daar waar de standpunten van partijen elkaar tegenspreken heeft de Commissie deze vergeleken met de stukken die door partijen zijn ingebracht en zijn opgenomen in het procesdossier.

Volgens Nederlands recht moet degene die een stelling inneemt, in het geval deze stelling gemotiveerd wordt betwist, de juistheid daarvan aantonen. Als Klager iets stelt, dat door Verweerder gemotiveerd wordt betwist, dan is het aan Klager om aan te tonen of in hoge mate aannemelijk te maken dat deze stelling juist is. Kan dat niet worden aangetoond of blijkt dat niet uit de stukken, dan mag en kan de Commissie niet uitgaan van de juistheid van de stelling.

Beoordeling van de klachtonderdelen

1. de beslissing tot het verlenen van de verplichte zorg
Op grond van art. 8:9 lid 2 Wvggz dient de zorgverantwoordelijke een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg op grond van de zorgmachtiging op schrift te stellen en te voorzien van een schriftelijke motivering. Dit wordt ook wel aangeduid met de 8:9-brief.

De commissie heeft geconstateerd dat in de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg van 15 juli 2021 alle vormen van verplichte zorg staan vermeld die ook staan vermeld in de zorgmachtiging. .In deze zogenoemde 8:9-brief dient per vorm van verplichte zorg waartoe wordt besloten, een schriftelijke motivering te zijn opgenomen. In de brief van 15 juli 2021 is echter voor alle vermelde vormen van zorg slechts 1 motivering opgenomen en niet per vorm separaat een motivering.

De beslissing om over te gaan tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van ‘beperken van de bewegingsvrijheid’ en ‘insluiten’ is genomen op 26 november jl..

- Op grond van art. 8:9 lid 2 Wvggz dient deze beslissing op schrift te zijn gesteld en voorzien van een schriftelijke motivering. Als dit niet vooraf had gekund dan had dit zo spoedig mogelijk achteraf moeten gebeuren.
- Op grond van art. 9:2 lid 3 Wvggz dient Klager en diens vertegenwoordiger een afschrift van de beslissing te krijgen en informatie te krijgen over de klachtwaardigheid van de beslissing

Het staat vast dat de beslissing niet op schrift is gesteld en voorzien van een schriftelijke motivering. Daarmee voldoet de beslissing niet aan de formele vereisten, zoals opgenomen in art. 8:9 Wvvgz.

Overweging ten overvloede:

> In een eerdere uitspraak tussen dezelfde partijen d.d. 1 december 2021 heeft de Commissie dit eveneens geconstateerd. Dat was echter op 26 november jl.(de datum van het incident waar deze klacht betrekking op heeft) nog niet bekend. Verweerder heeft aangegeven dat de werkwijze van Verweerder inmiddels is gewijzigd en in overeenstemming is gebracht met art.8:9 Wvggz.

- Oordeel -

- De commissie is van oordeel dat de klacht op dit onderdeel 1 gegrond is.

2. De uitvoering van de verplichte zorg

De Commissie acht hetgeen vooraf is gedaan aan het incident dat heeft geleid tot de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg niet erg relevant voor de beoordeling van de klacht. Het komt er in grote lijnen op neer dat Klager niet buiten in de tuin wilde werken. Alternatief was dat hij dan in zijn kamer moest blijven. Daarover ontstond een meningsverschil tussen klager en de sociotherapeut. De Commissie acht het enkel relevant voor de beoordeling van dit klachtonderdeel hoe dit meningsverschil zich vervolgens verder heeft ontwikkeld en wat er vervolgens is gebeurd.

De Commissie stelt vast dat partijen een verschillende visie hebben op de gebeurtenissen van vrijdagmiddag 26 december jl..

- Volgens Klager wilde hij de deur dicht doen en hield de sociotherapeut hem tegen, waarna hij hem op de vingers sloeg. Daarna sloeg de sociotherapeut hem tegen het hoofd. Vervolgens werd Klager erg boos en vertoonde verzet.
- Volgens Verweerder sloeg Klager op de hand van de sociotherapeut en probeerde hem vervolgens met beide vuisten in het gezicht te slaan. Klager is hierop gefixeerd waarbij hij veel verzet toonde waardoor er alarm werd gemaakt.

Ofschoon de visies van Partijen verschillen is in beide visies sprake van het gebruik van geweld door Klager tegen een hulpverlener, hetgeen niet acceptabel is. Fysieke fixatie gevolgd door insluiten in de EBK is in dat geval een logische maatregel. Dat door Klager bij de fysieke fixatie en de overbrenging naar de EBK vervolgens verzet is vertoond daar verschillen de visies van Partijen ook niet wezenlijk in, ofschoon Klager van mening is dat Verweerder dit heeft veroorzaakt. De Commissie is alles in aanmerking genomen van mening dat de beslissing tot insluiten een logische en proportionele maatregel is.

Als gevolg van het verzet tegen de fixatie en de overbrenging naar de EBK kan het voorkomen dat Klager hier hinder c.q. schade van ondervindt. De Commissie is van oordeel dat, indien dit het geval is, niet kan worden gesteld dat Verweerder hiervoor verantwoordelijk of aansprakelijk is.

Klager verwijt Verweerder dat deze eerst circa 2 uur nadat Klager daarom had gevraagd heeft gezorgd voor een coolpack voor zijn pols. Dit terwijl dit vanwege zijn hemofilie binnen circa 15minuten moet gebeuren. Door Verweerder is aangegeven dat het veilig stellen de meeste prioriteit had en vervolgens controle op verwondingen en kneuzingen. Omdat Klager hier niet aan mee wilde werken heeft dit alles lang geduurd. Als Klager had meegewerkt dan was alles sneller verlopen en was de coolpack ook eerder geregeld. Nu partijen elkaar tegenspreken kan de Commissie niet oordelen of verweerder op dit punt wel of niet juist heeft gehandeld.

Het is de Commissie echter wel gebleken dat Verweerder voortvarend heeft gehandeld om medische problemen te voorkomen en/of te minimaliseren. De medische dienst was al snel aanwezig en er is al zeer spoedig (binnen circa 10 minuten) gebeld met het AMC en de ambulancevoorziening. De ambulanceprofessionals zijn ook ter plekke aanwezig geweest.

Dat Aangeklaagde in strijd met haar zorgplicht zou hebben gehandeld of op andere wijze niet juist zou hebben gehandeld is de Commissie niet gebleken.

- Oordeel -

De Commissie is van oordeel dat de klacht op dit onderdeel 2 ongegrond is.

- Schadevergoeding -
Klager is van mening dat hij als gevolg van fouten schade heeft geleden en verzoekt aan hem een billijke schadevergoeding toe te kennen, waarbij Klager aangeeft dat hij een bedrag van € 150,- redelijk acht.

De Commissie is van oordeel dat, indien sprake is van materiële schade, Verweerder hier niet voor aansprakelijk is.

Verweerder zich niet heeft gehouden aan de formele vereisten voor het verlenen van verplichte zorg, door het ontbreken van de zogenoemde art. 8:9 brief. Een vereiste dat juist is ingesteld ter bescherming van de betrokkene. De Commissie is van oordeel dat dit feit alleen een schadevergoeding naar billijkheid rechtvaardigt. De Commissie komt het door Klager genoemde bedrag als billijk voor.

- Oordeel -
De Commissie kent aan Klaagster ten laste van Verweerder een schadevergoeding naar billijkheid toe ter hoogte van € 100,--.

7. Beslissing

De Commissie acht de klacht met betrekking tot klachtonderdeel 1 gegrond en met betrekking tot klachtonderdeel 2 ongegrond.

De Commissie kent aan Klaagster ten laste van Verweerder een schadevergoeding naar billijkheid toe ter hoogte van € 100,--.

RECHTSMIDDEL:
Partijen kunnen, binnen zes weken na de dag waarop de commissie deze beslissing aan partijen heeft medegedeeld, een verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht (zie artikel 10:7 Wvggz).

Deze uitspraak is vastgesteld op 5 januari 2022 en dezelfde dag aan partijen verzonden per post en per email.

Namens Klachtencommissie Wzd/Wvggz

de voorzitter
mr W.H. Morselt